

MAANDBLAD

MAART 2010

VERSCHIJNT NIET IN JULI EN AUGUSTUS

DE PLATE

V.U. Jean Pierre Falise, Hendrik Serruyslaan 78/19 - 8400 Oostende

SAMENWERKENDE MAATSCHAPPIJ

S.E.O.

gesticht te Oostende

de 6 November 1892

1953

SOCIÉTÉ COOPÉRATIVE

S.E.O.

fondée à Ostende

le 6 novembre 1892

De kapt van een lidboekje van de "Coo"

In 1953 nog altijd tweetalig!

DE PLATE

TIJDSCHRIFT VAN DE KONINKLIJKE HEEM- EN GESCHIEDKUNDIGE KRING
"DE PLATE" (V.Z.W.) - OOSTENDE.

Prijs Cultuurraad Oostende 1996.

Vormings- en ontwikkelingsorganisatie en Permanente Vorming.

Aangesloten bij de CULTUURRAAD OOSTENDE en HEEMKUNDE WEST-VLAANDEREN.

Statuten gepubliceerd in de Bijlage tot het Belgisch Staatsblad d.d. 1-2 mei 1959, nr. 1931 en de Bijlage tot het Belgisch Staatsblad van 16 juni 2004.

Alle medewerkers zijn verantwoordelijk voor de door hen getekende bijdragen en weerspiegelen niet noodzakelijk de opinie van de Kring.

Tekstovernames toegelaten na akkoord van auteur en mits vermelding van oorsprong.

Ingezonden stukken mogen nog NIET gepubliceerd zijn.

De auteurs worden er attent op gemaakt dat bij elke bijdrage een bronvermelding hoort.

JAARGANG 38
NUMMER 3
MAAND maart 2010

Prijs per los nummer: € 1,50

IN DIT NUMMER

blz. 60: **Ch. BEKAERT**: Fonds Jean-Marie Bekaert.

blz. 61: **J. INGHELBRECHT**: Circussen in Oostende, van 1860 tot nu.

blz. 65: Errata.

blz. 66: **M. CAPON**: De oorsprong van de Oostendse wijkraden lag in Raversijde (1971).

blz. 81: **Y. DINGENS**: Delacenserie in Oostende.

blz. 82: **E. SMISSAERT**: Addendum bij : keuzelijst scripties geschiedenis K.U.L. (1934-2008).

KONINKLIJKE HEEM- EN GESCHIEDKUNDIGE KRING DE PLATE

Correspondentieadres : Heemkring De Plate, Langestraat 69, 8400 Oostende.

Hoofdredacteur en verantwoordelijke uitgever: Jean Pierre FALISE, Hendrik Serruyslaan 78/19, 8400 Oostende.

Rekeningen : 380-0096662-24

000-0788241-19

Website: www.deplate.be

E-mail: de.plate@telenet.be

Het Bestuur

Erevoorzitters:

August VAN ISEGHEM, Ijzerstraat 1, 8400 Oostende.

Omer VILAIN, Rogierlaan 38/11, 8400 Oostende.

Voorzitter:

Jean Pierre FALISE, Hendrik Serruyslaan 78/19, 8400 Oostende, tel. 059708815.

E-mail: falise.jp@scarlet.be

Ondervoorzitter:

Walter MAJOR, Kastanjelaan 52, 8400 Oostende, tel. 059707131.

Secretaris:

Nadia STUBBE, Blauwvoetstraat 7, 8400 Oostende, tel. 059800289.

E-mail: plate.oostende@telenet.be

Penningmeester:

Simone MAES, Hendrik Serruyslaan 78/19, 8400 Oostende.

Leden:

Ferdinand GEVAERT, Duinenstraat 40, 8450 Bredene.

August GOETHAELS, Stockholmstraat 21/10, 8400 Oostende.

Freddy HUBRECHTSEN, Gerststraat 35A, 8400 Oostende.

Valère PRINZIE, Euphrosina Beernaertstraat 48, 8400 Oostende.

Guy SERVAES: Plantenstraat 82, 8400 Oostende

Emile SMISSAERT, Hendrik Serruyslaan 4/9, 8400 Oostende.

Gilbert VERMEERSCH, Blauw Kasteelstraat 98/2, 8400 Oostende.

Koen VERWAERDE, A. Chocqueelstraat 1, 8400 Oostende.

Johan VAN ROOSE, Kabeljauwstraat 5, 8460 Oudenburg (waarnemend).

Schreven in dit nummer:

Chantal Bekaert: Dudenhofenlaan 200/20, 8620 Nieuwpoort.

Jan. Inghelbrecht: Troonstraat 26/119, 8400 Oostende.

Michel. Capon: Westlaan, 8400 Oostende.

Yves Dingens: Leopold II laan 6, 8400 Oostende.

Emile Smissaert: Hendrik Serruyslaan 4/9, 8400 Oostende.

Donderdag 25 maart 2010 om 20.00 uur

in de conferentie van de V.V.F., Dr. L. Colensstraat 6, 8400 Oostende.

Onderwerp: **OVER MAMZELS, STONGS EN PERCENTEN:
EEN GESCHIEDENIS VAN S.E.O 1892 – 1981.**

Spreker: mevr. **Olivia SIMOEN**

De neutrale coöperatieve S.E.O. werd opgericht in 1892 en legde de boeken neer in 1981.

In de 'Coo' kon je zowat alles kopen: voeding, kledij, kolen, radio's, meubels, speelgoed, benzine, enz. Tienduizenden gezinnen waren aangesloten, hadden een stamnummer en gingen winkelen in de hoofdlokalen van de S.E.O in de Amsterdamstraat, Romestraat en Ieperstraat of in één van de vele filialen en bijhuizen in en rond Oostende.

Honderden Oostendenaars vonden in de S.E.O een baan als 'mamzel', thuisbezorger of magazijnmedewerker.

De jaarlijkse uitkering van de 'percenten' was een hoogdag in Oostende.

Deze avond brengt Olivia **Simoen** niet alleen de geschiedenis van deze coöperatieve, maar ook het verhaal van het dagelijkse reilen en zeilen in de winkels en achter de schermen.

Olivia **Simoen** werd geboren in Oostende in 1971 en studeerde af als licentiaat geschiedenis aan de Universiteit Gent in 1993. In 1996 ruilde ze een commerciële job in voor het onderwijs. Ze gaf o.a. geschiedenis en kunstgeschiedenis aan het Onze-Lieve-Vrouwecollege in Oostende.

Na een aantal jaren met haar man en kinderen in Houston (Texas) in de U.S.A. te hebben gewoond waar ze heel wat projecten opzette, keerde ze met haar gezin in 2008 terug naar België in Bonheiden.

Ze is ook de auteur van de publicatie uit 2009, met dezelfde titel als deze voordracht van vanavond.

Wie nog eens al die verhalen die in het collectieve geheugen van de gemeenschap zijn gegrift wil horen, mag deze voordracht niet missen. Breng vrienden en kennissen mee, elkeen is welkom en bij "De Plate" is de toegang steeds gratis voor iedereen.

**De foto op de kaft is een afbeelding van het "Majestic Palace"
gelegen op de hoek van de Zeedijk en de Louisastraat**

FONDS JEAN-MARIE BEKAERT

Schenking Fonds Jean-Marie Bekaert (°1929-†2009) aan De Plate.

Jean-Marie Bekaert werd op 31 januari 1929 te Bissegem geboren. Op driejarige leeftijd verhuisde hij samen met zijn ouders en broer naar Oostende, waar zijn ouders de “Quincaillerie Bekaert” stichtten in de Adolf Buylstraat.

Na een verblijf van 7 jaren in Belgisch Congo (1953-1960), nam Jean-Marie samen met zijn vrouw, Josiane Louette, de zaak over. Eind 1986 sloot de winkel in huishoudartikelen voor het laatst de deuren.

Voor Jean-Marie betekende zijn pensioen echter geen zwart gat. Gedreven door een passie voor geschiedenis en de liefde voor zijn “Weststraat”, begon hij aan de studie van de Adolf Buylstraat.

Na het jarenlang uitkammen van private en openbare archieven en na talloze gesprekken met Oostendekenners, bracht de heer Bekaert zijn driedelig werk “Huizen en mensen in de Adolf Buylstraat” uit.

Nog was zijn honger niet gestild. Hij beet zich vast in de geschiedenis van een aantal merkwaardige gebouwen zoals het “Hôtel du Parc”, het Boucherygebouw... en van Oostendse verenigingen.

Volgens de wensen van Jean-Marie Bekaert wordt het geheel van zijn opzoekingen en notities overgemaakt aan de Koninklijk Oostendse Heem en Geschiedkundige Kring De Plate.

Chantal Bekaert

CIRCUSSEN IN OOSTENDE, VAN 1850 TOT NU

door Jan INGHELBRECHT

Deel 1 : oorsprong

Het Circus is fascinerend en mysterieus mede, door het feit dat het bevolkt wordt door mensen die we niet echt kennen maar die toch door het oneindig reizen een eigen wereld gecreëerd hebben. Met wetten en tradities. En niettegenstaande het Circus zowel in de film als in de literatuur eerder romantisch wordt voorgesteld, is het een harde wereld met nauw omschreven regels, waar discipline en zelfs tucht zeer gerespecteerd (moeten) worden.

Men huwt alleen met mensen uit het 'milieu', men heeft kinderen, veel kinderen, om de toekomst te garanderen. Kinderen krijgen (circus)-opleiding van de ouders. Dus traditie wordt overgedragen. En juist door het strikte levenspatroon hebben ze een evenzeer 'vreemde' kijk op ons, als wij op hen. We zijn buitenstaanders in hun ogen, of 'gadjo's', wat 'boer', 'vreemde', 'dommerd' betekent en uit het Romanesj stamt.

Door het constant reizen zijn ze ook meertalig. Maar wie met een circus mee wil om de wereld te zien, komt bedrogen uit. In het circus wordt hard gewerkt, ook na de voorstelling. Er is weinig tijd voor toerisme.

Presteren telt.

Want een acrobaat die een 3-voudige salto draait heeft een grotere gage dan één die een dubbele presteert. "Kunnen" en "prestige" zijn belangrijk in die wereld van glamour. En wie de top haalt treedt op tijdens het Circusfestival van Monaco.

En zo komen we bij de eerste link met ons Oostende. Onze zusterstad organiseert immers jaarlijks het 'mekka' van de circuskunst. De crème de la crème treedt er graag op voor een publiek van kenners en hoopt met een valies vol werkaanbiedingen huis- ofte caravan-waarts te keren.

De echte vader van het circus zoals we dat nu kennen was een Engelsman. Hij heette Philip Astley, was ex-militair, had ervaring met paardendressuur en gaf vanaf 1769 voorstellingen in openlucht op een groot terrein in Londen. Een plaat aan de gevel van het Waterloo Station herinnert ons eraan dat op die plaats ooit de eerste circusvoorstellingen plaatsvonden voor een select publiek dat de paardendressuur zeer wist te appreciëren. Maar hun bewondering was van korte duur en het getoonde werd gauw als saai aanzien. Zodat Astley beroep ging doen op andere visuele kunstenaars. Dus kwamen koorddansers en jongleurs en komieken het paardenvolk vervoegen. Trouwens, over de oorsprong van de clown wordt steeds gediscussieerd. Engelsen beweren dat het woord afgeleid werd van 'clod' wat boer betekent, terwijl Italianen zweren bij de traditie van het Commedia dell'arte...

En vanuit Engeland ging Astley het continent veroveren. Hij koos in 1774 Parijs om zijn voorstellingen aan de man te brengen en bouwde er een amfiteater dat trouwens een paar keer afbrandde. Hij werd opgevolgd door ene Antonio Franconi die uit het Noord-Italiaanse Udine kwam en zelf ruiter was en door Louis Dejean die de Franconis ter hulp kwam bij het bouwen van hun 'stenen' circus. En vlakbij 'hun' circus aan de Boulevard du Temple, staat nog steeds het Cirque d'Hiver, dat in 1853 als "Cirque Napoléon" de deuren opende en in de circuswereld nog heden ten dage erkend wordt als het 'mekka' van de circuskunst. Maar Astley was ook in Brussel te gast; in 1787 bracht hij op 28 februari circus in de "domaniale maneige van de Warande". Terug naar het "Cirque Napoléon"; de Fransman Jules Léotard presenteert er in 1859 een nieuwigheid: de trapeze.

En het gebouw zèlf is sedert 1934 in handen van de Circusdynastie Bouglione, die zowel voor als nà WO2 Oostende bezocht met haar tentcircus.

14de jaargang n° 79

September 1934

De Brabantsche Folklore

W. H. TEN HOET PARSON

Geloof en Bijgeloof

in de

Circuswereld

BULLETIJN VAN DEN DIENST VOOR GESCHIEDKUNDIGE
EN FOLKLORISTISCHE OPZOEKINGEN VAN BRABANT

12, OUD KOORNHUIS, BRUSSEL

Bijgeloof – een begrip in de circuswereld!

2010 -62

Iedere Franse stad die zichzelf respecteerde, bezat immers een vast circusgebouw waar gezelschappen enkele weken lang, soms met wekelijks wisselende programma's, hun voorstellingen brachten. Lyon, Lille, Limoges, Troyes, Rouen, Amiens, Douai, Chalons sur Saône hadden of bezitten nog steeds een vast Circusgebouw.

Noemenswaardig voor Oostende is het feit dat Koning Leopold II plannen liet tekenen voor een eigen (Oostends) circusgebouw: architect Charles Girault ontwierp in 1902 een project, inclusief Koninklijke Galerij en een circusgebouw dat zou opgetrokken worden op de huidige parking van het Thermae Hotel (kant Mariakerke) en dat duidelijk geïnspireerd was op dat van Amiens. Helaas bleef het bij plannen...

Parijs had naast het Cirque d'Hiver nog een Cirque d'Été in het Park waar nu het Théâtre Marigny is, een grote arena 'Hippodrome' aan de Boulevard Clichy, een Nouveau Cirque inclusief piscine voor waterballetten aan de rue Saint-Honoré, het Cirque Fernando, later Médrano genoemd, een circustempel 'Métropole' aan de Avenue de la Motte Piquet en een 'amateur'circus in het Bois de Boulogne. Dit Circus Molier werd door Mr. Ernest Molier geleid en bracht artiesten van diverse pluimage, schrijvers, acteurs en schilders in de piste die voor één keer circusartiest speelden en door de 'beau monde' toegejuicht werden. Want circus was elitair in die tijd. Eigenlijk een voorloper van het 30 jaar geleden opgehouden maar vanaf 2010 hervatte 'Gala de l'Union des Artistes' in het Cirque d'Hiver.

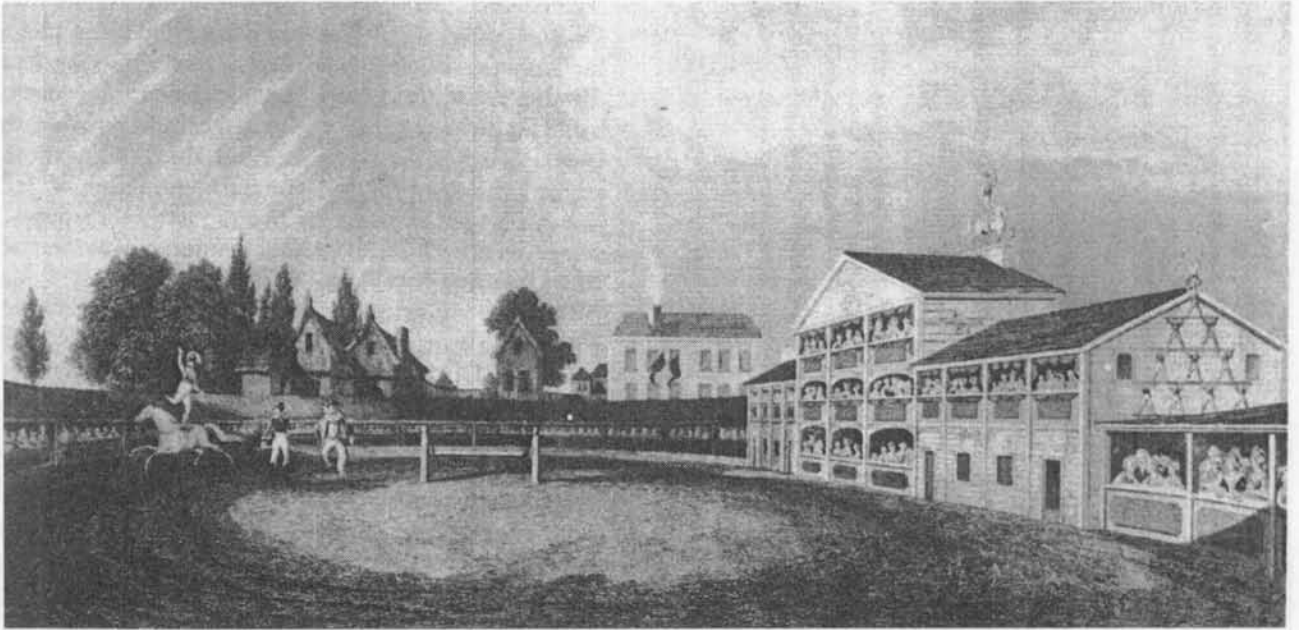
Elitair maar jammer genoeg gebonden aan één locatie. Hetgeen betekende dat regelmatig nieuwe producties moesten voorgeschoteld worden, wat vaak duur en vooral arbeidsintensief was. Dus ging men op reis.

Eerst in houten constructies, vergelijkbaar met de spiegel- en danstenten die we tegenwoordig op festivals zien. Een paraplu-vormige koepel, eerst met teer en later met zeil overspannen en een ronde houten zijwand.

En zo stond bv. in 1873 het Franse circus Rancy opgesteld aan de oosthelling van het Kursaal, op de hoek van de Boulevard du Nord (thans Van Iseghemlaan). Première was op dinsdag 26 augustus maar tien dagen vooraf werd al begonnen met de bouw van het Circustheater. Het gezelschap speelde toen nog in Amiens.

—
Ville d'Ostende.
—
RAMPE DU KURSAAL,
—
CIRQUE RANCY
TOUS LES SOIRS 8 H.,
Grande Représentation
—
Les Jedis et Dimanches
IL Y AURA 2 REPRÉSENTATIONS
La première à 5 h^s, la deuxième à 8 h.

Cirque Rancy dat in juli en augustus 1886 aan het Kursaal stond opgesteld

Astley's arena in Londen, op de plaats waar zich het huidige Waterloo Station bevindt (1769)

Maar, vooraleer de circussen die Oostende bezochten de revue te laten passeren, wens ik nog iets vertellen over die houten constructies.

De logistiek van menig circus liet het in die tijd niet toe de speelhal van stad naar stad te verhuizen. Het rijdend materiaal beperkte zich steeds tot karren die door mens en dier werden bewoond en materiaalwagens voor spullen die tijdens de voorstelling nodig waren. Geëngageerde artiesten woonden altijd in pensions. Zo hadden grotere steden en ook Oostende trouwens, één of meerdere pensions met kookgelegenheid. In Antwerpen en Brussel waren die te vinden in de buurt van de variététheaters, in Oostende was er een artiestenpension op het Vander Sweeplein (thans Ernest Feysplein).

Opvallend in de geraadpleegde kranten was de steeds terugkomende openbare verkoop van 'houten panelen en geraamtes' voortkomende uit de constructie van circus x of y dat daags voordien onze stad verlaten had. Er waren zelfs gespecialiseerde aannemers die ook van stad tot stad trokken om circussen op te bouwen net voordat het eigenlijke gezelschap arriveerde. Bovyn en Detaille uit Wallonië waren de meest gekende.

In het tweede deel verwelkomen we grote (en minder grote) namen uit de Circuswereld die Oostende bezochten tot vóór WO2. Wie ze waren en wat ze de Oostendenaars en toeristen voorschotelden vernemen we dan. Ze waren opgesteld op de meest uiteenlopende locaties. Niet minder dan 21 Oostendse pleinen stonden vanaf 1865 ter beschikking van de reizende kunstenaars.

ERRATA

In het december-nummer 2009:

blz. 2009-263: 20e lijn: lees Prinses Grace.

blz. 2009-265: 3e lijn: lees Raymond Liévyn.

In het januari-nummer 2010

blz. 2010-7: 1e paragraaf, 3e lijn: lezen noordkant i.p.v. oostkant.

In het februari-nummer 2010

blz. 2010-38: 3e paragraaf, 2e lijn: lezen 17 Provinciën i.p.v. 12 Provinciën..

blz. 2010-41: 1e paragraaf, 6e lijn: lezen Plassendale-Nieuwpoort i.p.v. Passendale-Nieuwpoort.

Sorry voor deze fouten, maar juist is juist!

DE OORSPRONG VAN DE OOSTENDSE WIJKRADEN LAG IN RAVERSIJDE (1971)

door Michel CAPON

VOORBESCHOUWING

Aangezien Raversijde vóór 01/01/1971 bij Middelkerke behoorde is het aangewezen om even terug te gaan in de tijd om de Middelkerkse politieke geschiedenis te belichten. Dit om de Raversijdse situatie (nadien) beter te begrijpen.

DE MIDDELKERKSE POLITIEKE TOESTAND IN 1964 (1)

Na de gemeenteraadsverkiezingen van 12/12/1952 en 12/10/1958 werd Raversijdenaar Camiel PYLYSER telkens als eerste schepen aangesteld (2).

In de twee toonaangevende politiek families, namelijk de liberalen en de katholieken, ontstond na de Tweede Wereldoorlog bestendige tweedracht. Een belangrijke oorzaak was bij allebei de strekkingen te vinden in de rivaliteit en de conflicten die ontstonden tussen de hoofdrolspelers.

Bij de liberalen leidde dat vanaf 1946 tot een blijvende verwijdering tussen dokter Simon BEHEYT en de aannemer André TITECA (in 1938 nog broederlijk verenigd op de lijst "gemeentebelangen"), die elk op aparte lijsten hun eigen weg gingen en zo de blauwe aanhang dwongen om telkens in verspreide slagorde naar de verkiezingen van 1946, 1952 en 1958 te trekken.

De jonge Gilbert VAN DE CASTEELE werd politiek actief bij de C.V.P. vanaf 1952 en ontpopte zich zeer vlug tot een leidersfiguur. Hij was afkomstig van het Waasland, waarbij zijn voorzaten deel uitmaakten van de hogere burgerij. Tevens was hij de schoonzoon van ex-minister HEYMAN (ex-burgemeester van Sint-Niklaas). Van beroep was Gilbert verzekeringsinspecteur. Het kwam nooit tot enige verstandhouding met de andere kapitein, Raversijdenaar Camiel PYLYSER. Het ging vlug van kwaad naar erger. De ruzies ontaardden in een werkelijke vete. Het ging zover dat Camiel in 1958 alleen ten strijde trok.

De verkiezingen van 1964 werden een scharnierjaar.

De liberalen woelden aan dat zij zienderogen veld verloren om drie redenen:

- De snel groeiende populariteit van Camiel PYLYSER, de man van Raversijde.
- De onderlinge verdeeldheid, die de blauwe kiezers meer dan beu werden.
- Het tanende blazen van de topmannen. Zowel BEHEYT, TITECA als DELACOURT waren reeds actief van vóór of kort na de oorlog. Zij geraakten stilaan politiek versleten en er kwam geen nieuw bloed aan de top.

Wat niemand voor mogelijk had gehouden gebeurde toch: BEHEYT en TITECA begonnen te beseffen dat ze wel eens alle twee ten onder konden gaan door opnieuw elk op een verschillende lijst te fungeren. Ze rookten de vredespijp. De liberalen sloten de rangen. De beide kopstukken gingen op eenzelfde lijst prijken: "Gemeentebelangen-P.V.V."

Inmiddels hadden de katholieken de wind in de zeilen. Camiel PYLYSER stond als aannemer op het toppunt van zijn macht. Geheel Raversijde lag aan zijn voeten. Belangrijk was echter dat hij zienderogen een heel segment van het katholieke kiezerskorps inpalmde in Middelkerke-Centrum.

De jonge en snelgroeiende Volksunie voelde zich nog niet sterk genoeg om met een afzonderlijke lijsten te starten en zocht toenadering tot Camiel. De deal was dat de V.U. twee plaatsen mocht

innemen op de lijst van Camiel. De volstreekte meerderheid leek binnen handbereik. Sedert 1921 had Middelkerke ononderbroken een liberale burgemeester gehad en nu begon men te dromen van verandering. Er was echter een levensgroot obstakel: de schijnbaar onoverbrugbare kloof tussen Camiel en Gilbert VAN DE CASTEELE. Een poging van de tandem PYLYSER-DECUMAN om Gilbert uit te rangeren mislukte. Bij Camiel en zijn kompaan Jules DE CUMAN ontstond lichte paniek toen het hardnekkige gerucht opdook dat VAN DE CASTEELE zich niet gewonnen gaf en met een afzonderlijke lijst zou aantreden !

In het licht van de herwonnen liberale eenheid, was er maar één rationeel antwoord mogelijk: ook de eendracht onder de katholieken moest worden hersteld door het bewerken van de verzoening tussen de twee kemphanen Camiel en Gilbert. Als dat kon lukken, lag de bestuursmacht voor het grijpen. De sfeer in de gemeente was aan te voelen: de mensen wilden verandering en het zag er naar uit dat de liberale overheersing ongedaan kon worden gemaakt. Voor veel mensen kwam de verzoening BEHEYT – TITECA te laat. Voor de katholieken was het dus in 1964 nu of nooit.

Over de onderhandelingen tussen de groep PYLYSER en de groep VAN DE CASTEELE zijn pagina's vol te schrijven. Het werd een echte thriller. Ook arrondissementeel besepte men in de hogere Oostendse C.V.P.-kringen dat de partij een waarachtige kans maakte om Middelkerke te veroveren. Men was er zich natuurlijk van bewust dat succes enkel mogelijk was als Camiel en Gilbert elkaar de hand reikten.

De grote kanonnen werden in stelling gebracht: Dries CLAEYS, deken BUTAYE van Oostende en de Oostendse burgemeester Jan PIERS himself deden interventies. Ook vooraanstaande Middelkerkse burgers uit de katholieke en Vlaams-nationale hoek (o.a. Andreas INGHELAM, oorlogsburgemeester, die in 1970 een spectaculaire rentree zou maken) zetten hun beste beentje voor om de verzoening te bepleiten en actief te behartigen. Elke dag werden tegenstrijdige geruchten opgevangen. In een hypernerveuze sfeer werden zogezegde akkoorden de volgende dag weer herroepen op afgeblazen. Er werd eindeloos en oeverloos gepalaverd tot op de valreep.

Het eindresultaat was echter dat de beoogde samenwerking in de ultieme eindfase toch niet tot stand kwam. De boot liep op de klippen en de breuk bleek onherroepelijk. Koppige Gilbert kwam met een C.V.P.-lijst voor de dag onder de benaming "Middelkerkse Belangen" en de eveneens koppige Camiel trad in de politieke arena met zijn "Lijst der Vernieuwing".

DE GEMEENTERAADSVERKIEZINGEN VAN MIDDELKERKE (en RAVERSIJDE) van 11 OKTOBER 1964.

Deze verkiezing gaf volgende uitslag (3):

	aantal stemmen	%	zetels
Lijst nr. 1: Gemeentebelangen (liberalen): (BEHEYT-TITECA)	1.090	37,85%	5
Lijst nr. 2: B.S.P. (socialisten): (RYCKEWAERT-LOGGHE)	388	13,47%	1
Lijst nr. 3: Lijst der Vernieuwing: (onafhankelijke katholieken + Volksunie) (PYLYSER-DECUMAN)	966	33,54%	4
Lijst nr. 4: Middelkerkse Belangen (C.V.P.) (VAN DE CASTEELE – BERNAERT)	436	15,14%	1
	2.880	100	11

Wat opviel was dat Raversijdenaar Camiel PYLYSER met 549 naamstemmen de hoogste persoonlijke score behaalde. Op dezelfde lijst nr. 3 werd ook nog de Raversijdse postbode Maurits MARES verkozen.

Lijst nr.1 (liberalen) sloot samen met lijst nr. 4 (katholieken C.V.P.) een bestuursakkoord af. Ze hadden samen de meerderheid met 6 zetels. De vorige burgemeester Dr. Simon BEHEYT behaalde 471 naamstemmen en werd opnieuw aangesteld. Op 07/04/1967 nam annemer André TITECA (404 stemmen) de fakkel over.

Kwamen in de oppositie terecht: lijst nr. 3 (PYLYSER-DECUMAN) met 4 zetels en lijst nr. 2 (B.S.P.) met 1 zetel.

DE TELOORGANG VAN DE POLITIEKE MACHT VAN RAVERSIJDE (4).

Door het K.B. (Koninklijk Besluit) van 29/06/1970 (5), waarbij Raversijde bij Oostende aangehecht werd, werd Camiel PYLYSER als Raversijdenaar abrupt uit de Middelkerkse politiek gestoten en moest hij heil gaan zoeken in Oostende. Het verlies van de wijk Raversijde betekende dat C. PYLYSER Oostendenaar was geworden en van het Middelkerks strijdtoneel was verdwenen. (Zo werd in Middelkerke de voortdurende tweestrijd PYLYSER-VANDECASTEELE in de katholieke rangen vanzelf opgelost).

Voor de gemeenteverkiezingen van 11/10/1970 was Camiel kandidaat met slechts een 14^c plaats op de C.V.P.-lijst in Oostende. Hier moet toch een bedenking aan worden gekoppeld. Camiel moest de strijd aangaan als een gewone piot, die enkel aftredend gemeenteraadslid was in zijn vroegere gemeente Middelkerke. Dienaangaande geeft de Middelkerkse geschiedenschrijver Julien DESSEYN ons volgende overweging mede (6): "Laten we ons even indenken dat de twee katholieke strekkingen in 1964 de krachten hadden gebundeld, dan had Camiel als aftredende Middelkerkse burgemeester met heel wat betere papieren aan de slag kunnen gaan in Oostende. Hij had dan ook meer zeggenschap gehad in de interne Oostendse C.V.P.-keuken, met een betere plaats op de lijst als gevolg. Zijn bekendheid en uitstraling waren dan ook zeker veel ruimer geweest, wat uiteraard zijn kansen op een verkiezing merkkelijk hadden doen toenemen. Maar dat zijn natuurlijk bedenkingen die enkel steunen op een hypothese, die helaas voor Camiel nooit werkelijkheid werd."

Uitslag Oostendse gemeenteverkiezing van 10/11/1970, kandidaten Raversijde (7):

	Aantal stemmen	zetels partij	% partij
lijst nr. 1: P.V.V. (liberalen): 13. Pierre GOUDESONE	324	8 (verlies 2)	24%
lijst nr. 2: C.V.P. (katholieken): 14. Camiel PYLYSER	785	12 (winst 3)	32%
lijst nr. 3 V.U. (Volksunie): 13. Georges VANBLAERE 31. Gaston VANDENABEELE	555 247	5 (winst 4)	16%
lijst nr. 4 B.S.P. (Socialisten)		8 (winst 1)	23%
lijst nr. 5: Communisten		0	2,6%
		33 zetels	

Geen enkele van de Raversijdse kandidaten werd verkozen.

OOSTENDS SCHEPENCOLLEGE (8):

De coalitie C.V.P.-B.S.P. trad vanaf 01/01/1971 in werking. De samenstelling van het college van burgemeester en schepenen werd als volgt vastgesteld:

- Burgemeester: Jan PIERS (C.V.P.)
- 1^e Schepen: Raymond MIROIR (B.S.P.)
- Schepenen: - Kamiel DEHOUCK (C.V.P.)
 - Alfons LARIDON (B.S.P.)
 - Maurits DEWITTE (C.V.P.)
 - Jan FELIX (C.V.P.)
 - Louis VANHOORNE (C.V.P.)

(Stadssecretaris: Gaston VANLAERE).

HET POLITIEK FAILLIET VAN RAVERSIJDJE.

Het politiek failliet van Raversijdenaar Camiel PYLYSER kwam als een donderslag bij heldere hemel. Ook geen enkele van de andere Raversijdse gemeenteraadskandidaten van de andere partijen werden verkozen. De onrust sloop sneller in dan gedacht binnen de aankomende jonge inwoners. Niemand hield het voor mogelijk dat er geen enkele vertegenwoordiger van de wijk in de Oostendse gemeenteraad zou zetelen. En toch was het zo!

Men voelde zich verongelijkt. De ontevredenheid, de twijfel, de onzekerheid en vooral het zich miskend voelend sloeg toe onder de aankomende jonge garde. In de plaatselijke staminess, buurtwinkels, straatpraathoecken (in de volksmond "leugenaarshoecken" genoemd) was reeds van begin januari 1971 voortdurend sprake van het oprichten van een vereniging om de Raversijdse belangen in het nieuwe grote Oostende te gaan verdedigen.

Men nam het niet dat ze niet zouden gehoord worden. Georges VANBLAERE werd de grote monitor en vernieuwer op de wijk Raversijde. Hij nam kordaat het heft in handen en organiseerde op dinsdag 2 maart 1971 een open wijkvergadering in de Home Jean Pierre in de Middenlaan nr. 59. Zijn bedoeling was het democratisch stichten van een wijkcomité om de belangen van de wijk Raversijde te behartigen.

PUBLIEKE VERGADERING DINSDAG 02/03/1971 IN DE HOME JEAN PIERRE (AANVANG 20.15u).

De initiatiefnemer Georges VANBLAERE stelde zichzelf voor en wees erop dat hij aangespoord en gesteund werd door verscheidene inwoners van de wijk. Hij dankte de aanwezigen voor hun opkomst en tevens de uitbater Roger VANDERWEE die een zaal van zijn kinderhome ter beschikking stelde. Hierop werd de bedoeling van de samenkomst uiteengezet. Het samenstellen van een wijkraad die onpartijdig werkt, steun verleent aan de overheid van Oostende, lokale wantoestanden aanklaagt en eigen initiatieven neemt tot algemeen welzijn van de eigen bewoners en de toeristen. Een ander oogmerk was dat populaire en gedreven figuren uit de wijk aan bod zouden komen; ook diegenen die helemaal niet wensen een partij-etiket te krijgen.

Vooraleer tot de stemming van een bestuur over te gaan kaartte VAN BLAERE de toenmalige specifieke noden en verlangens van de Raversijdse bevolking aan (9):

- vragen voor een regelmatige autobusdienst aan stadstarieven;
- vragen voor een postkantoor;
- ophaling huisvuil, vooral in de zomermaanden;
- verlichting Nieuwpoortsesteenweg en Zeedijk;

- jeugdbeleid: jeugdtehuis in sportcentrum in het kader van het in Raversijde geplande recreatiecentrum. In welke mate zal de bevolking en vooral de jeugd hierin betrokken worden?

In Raversijde hadden ze het probleem van de tafeltennisclub T.T.C. Raversijde persoonlijk meegemaakt. Deze vereniging verschaftte ontspanning en sport aan circa 60 leden. Opgericht begin 1967 (10) diende de sportclub op 21 april 1970 tot stopzetting over te gaan wegens gebrek aan een beschikbaar lokaal. In de Westlaan 52 was er de kinderhome CENTRAL gevestigd; uitgebaat door Wwe A. VANDENBROUCKE van Middelkerke. Mits betaling van een jaarlijks huurgeld van 5.000 Fr mocht men op het gelijkvloers beschikken over de eetplaats en de toiletten. De club moest daarbij instaan voor het onderhoud en het reinigen van deze grote zaal. Er werd op 4 tafels gespeeld. De vereniging kende een zeer grote bloei. Er werd met twee ploegen aangetreden in de 3de Provinciale reeks van de officiële Belgische Tafeltennis Bond. Jeugdprodukt Laurette VANSTEENKISTE werd zelfs kampioen van West-Vlaanderen bij de dames C. Helaas, het lokaal was met de paasvakantie, met bepaalde feestdagen en in de zomermaanden onbeschikbaar. Dit ruim vertrek werd alsdan gebruikt als eetzaal en refter van de kinderhome Central. De competitiewedstrijden konden in voornoemde perioden niet meer doorgaan. Uiteindelijk kon het bestuur niets anders meer dan definitief de handdoek werpen. Exit jeugdsportontspanning in Raversijde !

VERKIEZING EN SAMENSTELLING BESTUUR (11)

Bij openbare stemming (handopsteken) werd het voorstel van 9 rechtstreekse verkozen en 2 te koöpteren bestuursleden aanvaard. Er dienden zich 15 kandidaten aan. De kiesverrichtingen werden door twee niet-kandidaten geleid: Gaston VANDENABEELE en Roland VERSTRAETE. De namen van elke kandidaat werd op een bord neergeschreven, voorafgegaan door een nummer.

Uiteindelijk gaf de geheime democratische stemming volgende uitslag:

1. Georges VANBLAERE	31 stemmen
2. Pierre GOUWY	29
3. Nicole FALIN-LAUWEREINS	27
Pierre GOUDESONE	27
Robert CALLEMIN	27
6. Michel CAPON	25
Maurice MARES	25
8. Bernadette VANCOILLIE-THIJSSSEN	20
9. Dirk VANDEPITTE	18
Georges PLUY	18
11. Roland DESNERCK	17
12. Guido ROBAYS	16
13. Felix DESMET	15
14. Nick VANHOUCKE	14
Freddy MAES	14

Na de uitslag van de stemming liet Dirk VANDEPITTE zijn kandidatuur varen ten voordele van Georges PLUY. Beiden hadden 18 stemmen. Alle kandidaten waren uiteraard woonachtig in Raversijde.

Op 8 maart 1971 werd de eerste bestuursvergadering gehouden, waarbij volgend bestuur werd samengesteld:

Voorzitter:	Pierre GOUWY, tekenaar, Middenlaan 2
Ondervoorzitter:	Nicole FALIN-LAUWEREINS, Duinenweg 28
Secretaris:	Georges VANBLAERE, leraar, Westlaan 48

Penningmeester:	Michel CAPON, belastingbediende, Westlaan 50
Persverantwoordelijke:	Bernadette VANCOILLIE-THIJSSSEN, regentes, Zeelaan 66
Feestelijkheden en 3 ^e leeftijd:	Maurice MARES, postbode, Zakstraat 14 Pierre GOUDESONE, aannemer, de Smitlaan 1
Raadsleden:	Robert CALLEMIN, smid, Oostendsesteenweg 411 Georges PLUY, werkman, Schoolstraat 12

BEDOELING WIJKRAAD (12)

“De bedoeling van de Raad bestaat erin samen te werken met de overheid van Oostende, tot algemeen welzijn van de wijkbevolking en de toeristen. Alle inwoners van de wijk kunnen met hun problemen terecht bij één van de leden van de Raad, die dan alles in het werk zal stellen voor een mogelijke oplossing hiervan”.

VERDERE BESTUURSUITBREIDING.

De dag nadien, 9 maart 1971, werden de twee andere leden door het toenmalige bestuur gecoöpteerd. Er boden zich 5 kandidaten aan: Freddy MAES, Gaston VANDENABEELE, Mevr. RAMBOER, Felix DESMET, Emeric RAMBOER.

Bij geheime stemming werden verkozen:

Mevr. RAMBOER, sociale assistente, Nieuwpoortsesteenweg 620

Freddy MAES, technicus & horecauitbater Bamm-Bamm, Nieuwpoortsesteenweg 580.

Daarmede was het bestuur volledig ingevuld.

Op 19 maart 1971 werden de bewoners van Raversijde, het stadsbestuur, de politieke vertegenwoordigers en de pers schriftelijk ingelicht(13). De wijkraad schoot onmiddellijk in gang:

- Aan de overheid van Oostende verzocht men de erkenning van de wijkraad.
- Er werd beslist om over te gaan tot het drukken van
 - 400 steunkaarten van 20 F/stuk
 - 200 ruitaffiches in geel met rode letters (Oostendse kleuren) met het opschrift: “Steunend lid-Wijkraad Raversijde”.
- Van enkele leden was er een voorstel om het erevoorzitterschap van de wijkraad te laten waarnemen door Prins KAREL (14). Maar uiteindelijk was er onder de wijkraadsleden geen meerderheidsconensus hierover te vinden.

EERSTE REALISATIES

Er werd onmiddellijk contact opgenomen met de Oostendse stadssecretaris aangaande de reddingsdiensten op het Raversijde strand. De secretaris had direct toezegging gedaan voor wat betrof:

- De reddingsdiensten blijven gedurende het zomerseizoen verzekerd.
- Oostende zal banken plaatsen op de dijk.

Andere schriftelijke vragen waren o.a. (15)

- Inleggen van een regelmatige autobusdienst aan stadstarieven tot aan de Polderstraat (nadien: Kalkaertstraat).
- Part-time postkantoor. De wijkraad stelt volgende opties voor:
 - 1 Hotel Midland, Zeedijk 554, (familie Vanderlinden)
 - 2 Hoek Schoolstraat/Nieuwpoortsesteenweg (eigenaar Henri Cartryse, Hotel Prado Oostende).
 - 3 Nieuwpoortsesteenweg 931 (bij Roger Denolf (16)).
 - 4 Villa Linda, Middenlaan 34.

- Minstens 3 maal per week ophalen huisvuil in de zomermaanden (gebeurde bij Middelkerke dagelijks).
- Bestrating Duinenstraat. Zeer belangrijk voor de schoolfietsende jeugd. Diezelfde straat laten verbieden voor auto's en paarden.
- Verlichting Nieuwpoortsesteenweg en Zeedijk: Het is er 's nachts luguber donker en uitermate gevaarlijk.
- Op de Zeedijk een strook voorzien voor fietsers.
- Verkeerslichten op de Zeedijk synchroniseren op het tramverkeer.
- Het oprichten van 3 wachthuisjes:
 - voor tram (Zeedijk)
 - voor bus (Café De Ton + toegang naar het vliegveld)
- Het inleggen van een autobus voor de vakantieschool in Oostende.

EERSTE CONTACT MET BURGEMEESTER PIERS.

Op dinsdag 23 maart 1971 ontving burgemeester Jan PIERS een afvaardiging van de wijkraad op zijn kabinet, bestaande uit: Pierre GOUWY, Nicole FALIN-LAUWEREINS, Georges VANBLAERE.

Verslag secretaris VANBLAERE (17):

- "De burgemeester kan geen erkenning toestaan, omdat de formule voor de officiële oprichting van de wijkraden nog moet gevonden worden: wij lopen de zaken enigszins vooruit.
- De kwestie wijkraden zou op de gemeenteraadszitting van 26 april 1971 behandeld worden."

DE RAVERSIJDSE PLAGE.

Ondertussen was de "Raversijdse plage" (zoals men het op het stadhuis gemeenlijk noemde) overgeslagen naar de Opex-wijk. Zouden er nog andere wijken volgen? Het schepencollege voorzag dat hun macht gedeeltelijk gefnuikt zou kunnen worden en wilde onmiddellijk terug orde op zaken stellen.

PRINS KAREL SAMEN IN DE BRES MET WIJKRAAD RAVERSIJDE.

Op 23 maart 1971 vergaderde de Wijkraad Raversijde ten huize van Mevr. Nicole FALIN-LAUWEREINS, Duinenweg 28. Alle leden waren aanwezig. In het verslag dd. 5 april 1971 (18) werd het probleem van agendapunt 1 als volgt neergeschreven:

"Gast: Emeric RAMBOER, afgezant van Prins KAREL.

E. Ramboer geeft inlichtingen aan de Raad wat betreft het standpunt van de Prins i.v.m. de onteigeningen voor het recreatiecentrum. De Prins wil een referendum bij de landbouwers: vóór of tegen de onteigening? De Prins is zelf tegen de onteigeningen en heeft dhr. RAMBOER gevraagd poolshoogte te nemen bij de landbouwers. Dhr. RAMBOER wil de Raad omtrent dit voornemen niet passeren. De Raad zal zich niet inlaten met de stappen gedaan door dhr. RAMBOER, die echter wel de resultaten van zijn bemoeïingen zal mededelen."

ONTSLAGNEMING.

Ondertussen hadden twee raadsleden ontslag genomen:

- Op 8 april 1971: Maurice MARES (19) wegens persoonlijke redenen.
- Op 15 april 1971: Michel CAPON (20), wegens deontologische redenen. Ieder wijkraadslid - zonder uitzondering - moest namelijk bij de plaatselijke winkeliers, nijveraars en zelfstandige beroepen geldelijke steun gaan ophalen. Gezien zijn

functie als controlerende belastingsambtenaar, verbonden aan de Directe Belastingen van Oostende, was dit voor hem onverenigbaar met zijn beroep.

Dirk VANDEPITTE en Roland DESNERCK namen hun plaats in.

KERMIS IN MEI.

De wijkraad had voor de Raversijde kermis een uitvoerig programma samengesteld (21). Vanaf vrijdag 7 mei t.e.m. vrijdag 14 mei 1971 waren er nagenoeg iedere dag festiviteiten voor de inwoners voorzien; dit zowel voor de jeugd, volwassenen als de derde leeftijd.

VRIJ GEKOZEN WIJKRADEN OF NIET (22)

In de gemeenteraad van vrijdag 28 mei 1971 werden inzake de oprichting en de samenstelling van de wijkraden volgende standpunten ingenomen:

- Standpunt schepencollege:

Het college wil deze raden aanstellen op basis van de sterkte van de partijen in de gemeenteraad.

- Standpunt oprichter-stichter Georges VANBLAERE:

“Deze officiële wijkraden zullen medebrengen dat sommige politieke partijen die in bepaalde wijken nauwelijks aan bod komen, toch mensen moeten aanduiden die noch belangstelling voor de wijk, noch kennis van de problemen hebben. Daardoor kan men opgescheept zitten met een wijkraad die hetzij weinig of zelfs niet de wil van de plaatselijke bevolking weerspiegelt (23).

- Standpunt Volksunie (Jef NAGELS):

(ingekort) Het college wil deze raden aanstellen op basis van de sterkte van de partijen in de gemeenteraad. Welnu, dit komt erop neer dat de wijkraden mini-gemeenteraden zullen zijn, schaduwbeelden van deze raad. Ons politiek systeem is wel democratisch, doch de democratie heeft nadelen. In feite zit de burger gekneld in het keurslijf van de partijpolitiek. Hij is niet vrij, doch verplicht binnen dat kader, dat hem min of meer wordt opgedrongen, te gaan kiezen voor parlement, provincie en gemeenteraad. In de wijkraden hebben wij nu eens de kans de politiek te bedrijven, bevrijd van dit kader van de partijen, wanneer deze raden worden samengesteld door vrije verkiezingen. Zulke raden, aldus samengesteld, geven de enkeling de kans om zich te ondoen van het gevoel van machteloosheid tegenover de machten die hem regeren.

Vrij gekozen wijkraden brengen de politiek dicht bij die plaatsen waar mensen wonen en werken, waar zij conflictsituaties ervaren, waar het eigenlijke en het echte leven te vinden is. De wijkraad is het ideale middel om met de bevolking tot een dialoog te komen. Laten wij de moed opbrengen een dialoog aan te pakken met de mensen zelf.

Echte samenspraak moet los staan van de regerende meerderheid en ook van de controlerende minderheid. Of is het dan echt de bedoeling van het college de politieke meerderheid ook in de wijkraden te verzekeren?

De wijkraden geven ons de kans de democratie verder uit te bouwen. Er zijn in elke stad of dorp, dus ook bij ons, tal van mensen die zichzelf inzetten voor wijk en gemeente, zonder dat zij daarom bereid zijn een politiek etiket te aanvaarden. Die mensen worden alvast uitgeschakeld bij het systeem dat ons ter stemming gegeven wordt. Laten wij integendeel deze mensen aan bod komen: dit kan slechts door : vrije verkiezingen.

- Standpunt Liberalen:

BONNEL (P.V.V.): Wij hebben het voorstel van het schepencollege geamendeerd om het te depolitiseren: een gemeenteraadslid van iedere partij zou in de wijkraden

zetelen zonder stemrecht... Het behoort de partijen toe volwaardige mensen aan te duiden om in de wijkraden te zetelen. De P.V.V. zal het ontwerp van het schepencollege aanvaarden.

DEGRAVE (P.V.V.): Zou het goed vinden dat wijkraden spontaan tot stand komen... Vrije verkiezingen zouden beïnvloed worden door de partijen. Het is dus best zich te houden aan het voorgesteld ontwerp.

- Standpunt socialisten:

BOUDOLF (B.S.P.): Ik ben absoluut niet te vinden voor wijkraden, daar ik er het nut niet van inzie. Wij, gemeenteraadsleden, werden toch verkozen door de bewoners. En in feite hebben zij medezeggenschap vermits zij, iedere zes jaar, hun goed- of afkeuring kunnen betuigen aan de kandidaten voor de gemeenteraad. Trouwens, die wijkraden zullen in feite niets te zeggen hebben, vermits zij slechts raadgevend zijn....

- Standpunt C.V.P.:

VANLANGENHOVE:

Iedere fractie duidt een aantal mensen proportioneel aan om in de wijkraden te zetelen.

Burgemeester PIERS:

VINDT HET voorstel van de Volksunie wel sympathiek, maar is van oordeel dat men de bewoners niet al te veel moet lastig vallen met verkiezingen. Er moeten daarvoor dan ook voorzitters, bijzitters, secretarissen, getuigen en kiezers opgetrommeld worden, en de mensen hebben dat niet gaarne. Trouwens, zij hebben toch hun mandatarissen in de gemeenteraad verkozen en hen hun vertrouwen geschonken om de wijkraden samen te stellen. Om praktische redenen moeten wij ons houden aan het voorstel van het schepencollege, namelijk de aanduiding door de gemeenteraad van de leden van de wijkraad.

BEKRACHTIGING OFFICIËLE WIJKRADEN (24)

In de gemeenteraad van vrijdag 25 juni 1971 werd het standpunt van de Oostendse gemeenteraad officieel bekrachtigd: Aanduiding van de wijkraadsleden op basis van de sterkte van de partijen in de gemeenteraad.

WAT NU MET DE WIJKRAAD RAVERSIJDE

Vóór de definitieve beslissing van de gemeenteraad van 25 juni 1971 hadden enkele bestuursleden hiervan voorkennis verkregen, waardoor ze binnen de bestuursvergadering van 22 juni 1971 (ten huize Freddy Maes- Bamm Bamm) overgingen tot de politieke indeling van hun wijkraad. Het bestuur werkte volgende politieke samenstelling uit (25):

C.V.P.: 1) Pierre GOUWY
2) Mevr. RAMBOER
3) Robert CALLEMIN
4) Georges PLUY
5) Freddy MAES

V.U.: 1) Georges VANBLAERE
2) Bernadette VANCOILLIE-THYSSEN

B.S.P.: 1) Dirk VANDEPITTE
2) Roland DESNERCK

P.V.V.: 1) Pierre GOUDESONE
2) Nicole FALIN-LAUWEREINS

Nadien zal oprichter-stichter-secretaris Georges VANBLAERE zijn ontslag indienen.

NAWOORD

Het startschot van de officiële wijkraden voor het ganse grondgebied van de stad Oostende was definitief gegeven. Zo kregen de onderscheiden wijken een vast aanknopingspunt met de democratisch verkozen gemeenteraad en het daaruit voortvloeiende College van Burgemeester en Schepenen.

VERWIJZINGEN

- (1) Schriftelijke mededeling Julien DESSEYN 16/10/2008. Julien Desseyn (°1932) trad in 1957 als beambte in dienst bij het gemeentebestuur van Middelkerke. Vanaf 1962 was hij gemeentesecretaris, eerst in het kleine Wilskerke (1962) en vanaf 1972 ook in Middelkerke. In 1983 zette hij een punt achter zijn administratieve loopbaan en koos voor de politiek. Hij werd burgemeester van Middelkerke van 1983 tot 1991. Tevens was hij van 1981 tot 1988 volksvertegenwoordiger.
- (2) Camiel PYLYSER, Zij en Ik, blz. 235 t.e.m. 237.
- (3) Ibid. (1).
- (4) Ibid. (1).
- (5) Belgisch staatsblad 30/06/1970.
- (6) Ibid. (1).
- (7) Z.W. (De Zeewacht) 16/10/1970
- (8) Z.W. 08/01/1971.
- (9) Bundel Wijkraad Raversijde, stukken 1 + 2 + 4 + 5 + 6 + 7 (archief Dirk GOES).
- (10) Officiëel als v.z.w. (Vereniging Zonder Winstgevend Doel) opgericht en geregulariseerd op 01/12/1967 door de initiatiefnemers Michel CAPON, François FALIN en Gilbert KINT.
- (11) Ibid. (9) stuk 15.
- (12) Ibid (9) stuk 7.
- (13) Ibid. (9) stuk 15.
- (14) Ibid. (9) stuk 16.
- (15) Ibid. (9) brief 02/04/1971 aan schepencollege.
- (16) Capon Michel, Roger Denolf strandjutter en Legaen-Heer-speler van Raversijde, Graningate 2003 nr. 91 blz. 24 - 29.
- (17) Ibid. (9) stuk 23.
- (18) Ibid. (9) stuk 16.
- (19) Ibid. (9) stuk 33.
- (20) Ibid. (9) stuk 34.
- (21) Ibid. (9) stuk 43.
- (22) Z.W. 04/06/1971 blz. 9.
- (23) mededeling Georges Vanblaere woensdag 05/11/2008.
- (24) Z.W. 02/07/1971.
- (25) Ibid. (9) stuk 8 dinsdag 22/06/1971.

gemeenteraadsverkiezingen 1970.

Beste inwoners van Raversijde,

Zie hier mijn laatste briefje tot U allen gericht.
Morgen gaat de slag af ! Houd het hoofd koel en laat Uw
gezond verstand spreken, want er is gevaar .

ten eerste :

Ik bedank die jeugdige omroeper van de V.U., omdat
hij toch zo klaar en duidelijk en zo dikwijls mijn naam
afroept met de nodige ceremonie, dat hij van buiten geleerd
heeft aan zijn leiders en voorgangers.

Maar wat zijn voorgangers hem niet geleerd hebben, is
wel dat zij de grote voorstanders waren van een groot Oostende
Want toen moest "ALLES GRÖSER WEZEN "!!!!

ten tweede :

Er loopt een vos rond die alle zes jaar eens uit zijn
hol komt. Hij heeft zijn baard afgedaan en een vlassen baard
aangedaan. Pas op als hij bij U binnen sluipt, want volgens
hem ben ik maar zus en zo, en hij zal voor de V.U. stemmen .
Pas op, want terwijl de vos de passie preekt, boer bewaakt
uw ganzen !!!!

besluit :

Morgen trekken wij onze beste kleren aan, wij brengen
allen een goede stem uit, moeder de vrouw zorgt voor een goed
potje eten, maar niet te vroeg, want de mannen zullen een
pintje gaan drinken, de omroeper zal zwijgen en de vos zal
weer in zijn hol kruipen, weerom voor 6 jaar !

Uw kandidaat zal verkozen zijn en dan alleen zal Raver-
sijde vertegenwoordigt zijn !

onze leuze :

Allen voor één, één voor allen

STEM C A M I E L P Y L Y S E R 14e pl. nr. 2.

verantw. uitgever : PYLYSER Camiel - Raversijde .

Beste inwoners van Raversijde .

Hier komt dan het antwoord van de "vos met vlassen baard",
die verplicht wordt uit zijn hol te komen.

Die vos heeft niets te maken met voorgaande verkiezingen,
ook niet met dingen als "ALLES GRÖSer wezen".Deze dingen
stammen uit de tijd van Kamiel Pylyser (1940-45).
En daar wij het KIND nu toch genoemd hebben : Kamiel
Pylyser vroeg erzelf om,zeg ik maar verder :

ten eerste :

Ik heb met Kamiel een GROOT Raversijde willen maken,door samen
op te komen op EEN lijst.Hij weigerde:politiek interesseerde
hem niet.Nu staat hij op eënlijst die voor de fusie is.

ten tweede :

Ik sta op een V.U.-lijst waar ik thuis hoor,en waarop Kamiel
ook stond bij de voorgaande verkiezingen maar dan te Middel-
kerke.En zeggen dat Staf en Laurent lid zijn van de V.U. te
Middelkerke.Van OVERLOPERS gesproken !!!!

Het spijt mij dat ik niet zo gemeen kan doen als Pylyser,maar
dat wordt niet verwacht van een gemeenteraadslid.

Van een raadslid wordt verwacht dat hij HARD WERKT,BESCHAAPD
SPREEKT en VEEL VERWEZENLIJKT en dat deed Kamiel niet.

En DOOR DEZE ERIEF ZAL IK WINNEN.

Weet wel dat Kamiel behoort tot de groep van de PATROONS.

Stem daarom voor een SOCIAAL kandidaat

IK ZAL het WINNEN.Want ik ben niet zo GEMEEN als PLYYSER

Uw kandidaat : G. Vanblaere

13e kandidaat lijst 3 V.U.

=====

Aan de inwoners van Raversijde-Oostende.

Een woord van DANK.

.Ik dank de kiezers van Raversijde die mij hun VOLLE vertrouwen geschonken hebben.

.Ik dank zelfs de kiezers, die door zedelijke of sociale verplichtingen, niet voor mij hebben gestemd, maar die mij sympathiek gezind zijn. Dit belooft voor later.

.Ik hoop de kiezers die mij niet kennen in de loop van de volgende zes jaar voor mij te winnen, niet alleen door mijn woord maar ook door mijn daad.

De rekening: wat behaalden de kandidaten van Raversijde?

.dhr Goudesone bekam 324 voorkeurstemmen, dit is 937 minder dan Volkaert die de laatste gekozene op de P.V.V.-lijst is.

.dhr Pyliser bekam 785 voorkeurstemmen, dit is 488 minder dan Van Langenhove die de laatste gekozene is op de C.V.P.-lijst.

.Ik, Vanblaere, bekam 555 voorkeurstemmen, dit is 470 minder dan Nagels die de laatste gekozenen op de V.U.-lijst is.

.dhr Vandenabeele bekam 247 voorkeurstemmen, dit is 778 minder dan Nagels die de laatste gekozene op de V.U.-lijst is.

Wat zou er gebeurd zijn indien Raversijde EENDRACHTIG gestemd had ?

Er waren 689 kiezers die gestemd hebben op Raversijde. Hiervan hebben er ongeveer 300 voor dhr Pyliser en ongeveer 100 voor mij, Vanblaere, gestemd. Dhr Pyliser zou dus 389 stemmen meer kunnen gehad hebben, of in totaal $785 + 389 = 1174$ stemmen, dit is nog altijd minder dan Van Langenhove (1273). Dhr Pyliser KON NOOIT gekozen worden. Ik, Vanblaere, zou 589 stemmen bijgekregen hebben, of mijn totaal zou geworden zijn : $555 + 589 = 1144$, dit is 119 meer dan Nagels⁽¹⁰²⁵⁾. Ik KON DUS WEL gekozen worden.

Ik hoop op de toekomst. Ik laat u nu een tijdje met rust, maar ik zal zeker NIET in slaap vallen.

Uw dankbare gewezen kandidaat : Geo Vanblaere

Aan de bevolking van Raversijde-Oostende

Wij hebben het twee maanden geleden gemeld: de fusie is een feit: wij zijn GROOT-Oostendenaars.

Het is onnodig te treuren over dit feit : wij moeten VOORUIT !

Wij betalen ons deel....WIJ EISEN ONS DEEL !!!

Wij dringen daarom bij de bevoegde diensten aan op :

1. Een regelmatige autobuslijn met stadsdienstregeling
Wanneer ? ...NU !!

Herinner de verkeerslichtenactie : voor U en door U
bekomen op zeer korte termijn.

En er komt nog meer :

2. Weg met de afwateringsmiserie : wij willen rioleringen !

3. Wij willen een NETTE wijk : weg met de vuilnis .

4. Wij willen voor onze jeugd : een sportterrein en -lokaal

5. Wij willen een kermisviering over GANS de wijk.

De verantwoordelijke uitgever :

Geo Vanblaere

Westlaan 48 Raversijde.

26 augustus 1970.

6. Vergeten wij vooral onze school niet : wij willen het beste
voor onze kinderen !

Wijkraad Raversijde
Sekretariaat:
G. Vanblaere Westlaan 48
tel.059/729.40

Oostende 18 mei 1971

Aan de Heren Burgemeester en
Schepenen van de Stad Oostende
Stadhuis Oostende

En gemeenteraad

Geachte Heren,

Ingesloten vindt U fotokopie van de brief 1A/22.96.AW van de Heer Schepen Dewitte aan de Heer P.Gouwy, voorzitter van de Wijkraad Raversijde.

Hierbij drukken wij onze enze grote bezorgdheid uit over het feit dat U ons vraagt onze naam Wijkraad te wijzigen, temeer daar er geruichten de ronde doen dat in de gemeenteraadskommissie voor de Wijk-raden de stelling naar voor gebracht zou worden om de efficiënte Wijk-raden op partijpolitieke leest te schoeien, als een soort weergave van de Gemeenteraad van Oostende.

Daar de Wijkraad Raversijde op dinsdag 2 maart 1971 op demokratische wijze, door geheime stemming en controleerbaar (zie ons dossier) samengesteld is, nadat alle inwoners uitgenodigd waren zich kandidaat te stellen, nemen wij dat de bestaande Wijkraad representatief is en recht op erkenning heeft vanwege het Stadsbestuur van Oostende.

De Wijk Raversijde vormt, net zoals de bijvoorbeeld de Vuurtoren wijk en de Wijk Mariakerke een ENTITEIT, en meer nog dan die andere wijke is zij door verleden, afstandsverschil, samenstelling van de bevolking en problemen opgereepen door de fusie, een stadsdeel dat een eigen, door de plaatselijke bevolking gewenste en gekende Wijkraad nodig heeft.

Hierbij bedanken wij het Stadsbestuur voor haar reeds verleende en teegestane steun aan onze Wijkraad.

De Wijkraad Raversijde, bijeengekomen op 18 mei 1971 heeft eenparig zijn goedkeuring gehecht aan dit schrijven.

Met de meeste hoogachting,

De veerzitter
P.Gouwy

De ondervoerzitter
Meyr. Falia

De sekretaris
Gee Vanblaere

Kopie verzenden naar : Lokale pers : Zeewacht, Nieuwsblad van de Kust, Tip VandeWeek, Groot Oostende, Courrier du Littoral. Algemene pers: Gazet van Antwerpen, Standaard, Nieuwsblad, Laatste Nieuws, Volksgazet, Het Volk, Veeruit, Agenschap Belga, B.R.T.nieuwsdienst.
Voorzitters van alle lokale politieke partijen.

DELACENSERIE IN OOSTENDE

door Yves DINGENS

In het Bruggemuseum-Gruuthuse loopt tot 25 april 2010 onder de titel 'De Uitvinding van Brugge' een interessante tentoonstelling over leven en werk van Louis Delacenserie (1838-1909). Het overgrote deel van het werk van deze architect is te zien in Brugge, waar Delacenserie stadsarchitect (vanaf 1870) en directeur van de academie (vanaf 1889) was. Hij ontwierp ook de Antwerpse "spoorwegkathedraal" en twee gebouwen in Oostende: de Sint-Petrus en-Pauluskerk (1) en de Officiersmess van de Kazerne Bootsman Jonsen (2).

Allicht minder bekend is dat hij ook reeds vroeger een weliswaar beperkte rol speelde in onze stad. Begin 1887 werden immers de resultaten bekendgemaakt van de wedstrijd voor de restauratie van de grote balzaal van het Kursaal. Acht ontwerpen werden ingediend. Deze zouden worden tentoongesteld in de leeszaal van het Kursaal en het publiek werd uitgenodigd zijn mening te geven. Er werd tevens een driedelige jury aangesteld: A.J. Wauters, kunstcriticus uit Brussel; Louis Delacenserie, architect en Edmond Van Loo, schilder-decorateur uit Brugge. De jury moest haar rapport indienen binnen twee weken zodat een beslissing kon worden genomen op de gemeenteraadszitting van 18 januari 1887. Daar het rapport nog niet gereed was, werd deze zaak pas op 1 februari 1887 besproken. De jury had in haar rapport dd. 17 januari (gevolgd door het Schepencollege in haar verslag dd. 24 januari) twee kandidaten weerhouden: de heer A. Marque uit Brussel en de heren Casteels en De Konink. Uiteindelijk werd A. Marque belast met de werken, die hij reeds in juli tot ieders voldoening had uitgevoerd: de zaak werd volledig verbouwd en versierd met prachtige decoraties en schilderijen (3). Delacenserie heeft niet enkel onze nieuwe dekanale kerk ontworpen (naar het voorbeeld van de Votivkirche in Wenen) maar tevens een plan gemaakt voor de restauratie van de oude Sint-Pieterstoren (de 'Peperbusse'). Voor de aankoop van dit plan betaalde Stad Oostende de som van 300 frank aan de erfgenamen Delacenserie. Desondanks kwamen de restauratiewerken eerder moeizaam op gang (4).

Begin 1935 werd aangekondigd dat een deel van de nog bestaande *Brialmont-omwalling* van Antwerpen zou worden gesloopt voor bouwgrond en wegeaanleg. Onder de af te breken bouwwerken bevonden zich drie monumentale poorten. Het Oostendse Schepencollege herinnerde zich een project uit 1907 van Delacenserie ter verfraaiing van de omgeving van de kazerne. Daarin stelde hij onder meer het heropbouwen voor op de Graaf de Smet de Naeyerlaan van de Antwerpse stadspoorten die alsdan zouden worden afgebroken. Het Oostendse College vroeg nu aan de minister van Landsverdediging of de Berchempoort niet te Oostende kon worden heropgericht. De minister antwoorde evenwel dat dit project niet te verwezenlijken was, daar de blokken natuursteen gebarsten waren en geen waarborg boden qua weerstand. Bovendien zouden de zeer aanzienlijke kosten voor het vervoer van deze enorme steenblokken en voor de moeizame heropbouw van dit kunstwerk volledig ten laste vallen van de stadskas. Men besloot dan ook maar dit project te laten vallen (5).

NOTEN EN BRONNEN:

(1) Een volledige studie van alle aspecten van de Sint-Petrus en – Pauluskerk vindt men bij Vincent Duflou: *De Sint-Petrus en –Pauluskerk*, in: "Gidsenkring Lange Nelle": neogotiek 1990, nr. 4, p. 55-58; bouwgeschiedenis: 1991, nr. 3, p. 64-71; beschrijving van de kerk: 1992, nr. 1, p. 3-8; meubilair: 1992, nr. 2, p. 38-46; brandramen: 1992, nrs. 3-4, p. 73-83; restauraties: 1993, nr. 2, p. 47-52. *De Koninginnekapel*: 1990, nr. 2, p. 19-21 en nr. 3, p. 39-42, alsook in "De gidsenkring", 1994, nr. 4, p. 4-8.

(2) Zie Patrick Vandenabeele: *De Officiersmess*, in: Open Monumentendag Oostende 1995, p. 2-4.

- (3) L'Echo d'Ostende; 09/01/1887 (verslag Gemeenteraad dd. 04/01/1887) en 06/02/1887 (verslag Gemeenteraad dd. 01/02/1887). L'Echo d'Ostende en La Saison d'Ostende dd. 03/07/1887, in hun artikel 'Les décorations du Casino', geven interessante details over het interieur.
- (4) Le Littoral; 23/05/1914.
- (5) L'Echo d'Ostende; 25/05/1935.

ADDENDUM BIJ: Keuzelijst scripties geschiedenis K.U. Leuven, 1934-2008.

door **Emile SMISSAERT**

Ons bibliografisch overzicht (zie: De Plate; nr. 4, april 2009, p. 104-108) wekte aandacht en spoorde tot reflexie bij menigeen aan. Onafhankelijk van elkaar wezen o.m. de heren Freddy Hubrechtsen als Jean-Lou Van Wassenhove in een mailtje op het bestaan, niet zo bekend bij velen, van een website van scripties van en over geschiedenis. Meer bepaald: www.thesis.net, alwaar midden het jaar 2009 circa 925 licentiaatsverhandelingen met gezamenlijk meer dan 142.000 pagina's kunnen gelezen en bestudeerd worden. Integraal én gratis. Io vivat de wetenschap van vrouwe Clio!

Scripties voorgelegd aan de *diverse* universiteiten én die rechtstreeks of zijdelings "Oostende" behandelen, ze komen (nog schaars qua aantal, in digitale vorm gepresenteerd) voor en ze zijn d.m.v. zg. "ingangen" opspoorbaar. Aldus bijvoorbeeld Brent Vantournhout(s) eindwerk, aan de Universiteit Gent voorgelegd in 2001: "*Van "Panne-strand" tot "De Zeewacht": een blik op de evolutie van Oostende in de periode 1940-1980*", van dewelke ik in de Leeszaal van de Stadsbibliotheek (toen nog op het Wapenplein) het idee en het ontstaan, de groei en het uitwerken - weliswaar als behulpzaam toeschouwer en een sympathiserend soort assistent - mocht meemaken. Door het aanreiken van allerlei lokale kranten of gebeurlijk door suggesties, wenken en knepen van en over een waaier secundaire literatuur. Immers, de bibliografie, de computer, het internet, allerlei zoekmachines en G.O.D. (gescande Oostendse documenten), - dat alles was toen vrij nieuw of, soms, bestond nog niet. Over deze, zijn persstudie vergastte de intussen leraar geworden promovendus onze leden van de Kring op een avondvoordracht die goed overkwam. Het is *niet altijd* zo - vind ik - dat eindverhandelingen in feite, na het afstuderen, een kort leven beschoren zijn, - dat het niet anders kan. Wijs de mogelijkheid van digitaal publiceren (integraal én gratis, via www.thesis.net) niet onmiddellijk, radicaal en zonder wat nadenken vooraf. Als ze goed is, kan ze bv. als vermelding van publicatie niet misstaan op een curriculum vitae, - dat fameuze "c.v.", weet je wel. Why not?

DE WONDERLIJKE WERELD VAN PLUCHE EN PELLICULE

DE GESCHIEDENIS VAN DE OOSTENDSE CINEMA'S

Door Johan Geuens en Régis Benoît

Binnenkort verkrijgbaar

ISBN 978-90-9025168-4

Beperkte oplage - eenmalige druk

Reserveer uw exemplaar nu en bespaar € 2,50

cinemaoosten@telenet.be

0475 856723 of 0496 757405

**HET ZAL DAN TOCH BINNENKORT GEBEUREN;
HET BOEK ZAL WELDRA VERSCHIJNEN**

De prijs is nog niet juist bepaald maar als u nu inschrijft doet u zeker € 2,5 profijt.

U kunt dit doen door te mailen naar cinemaoosten@telenet.be met opgave van uw naam en adres..

U kunt dit ook doen door uw naam en adres op te geven in het Heemmuseum De Plate, Langestraat 69, Oostende.

Zelfs bij inschrijven vooraf is kopen niet verplicht!! U bekijkt het boek, staat het u aan dan koopt u het en de zaak is beklonken!

Oostende in de 80er jaren.

Foto van westerstrand en Kursaal

OPENINGSDATA MUSEUM IN 2010

- Elke zaterdag.
- Van 19 december 2009 t/m 03 januari 2010 (gesloten 22, 25 december 2009 en 01 januari 2010).
- Van 13 februari t/m 21 februari (gesloten 17 februari).
- Van 04 april t/m 18 april (gesloten 06 april en 13 april).
- Van 13 mei t/m 16 mei.
- Van 13 juni t/m 15 september (gesloten elke dinsdag).
- Van 30 oktober t/m 07 november (gesloten 02 november).
- Van 26 december t/m 09 januari 2011 (gesloten 28 december, 01 januari en 04 januari 2011).

Telkens van 10u tot 12u en van 14u tot 17u

JK SERVICES

COMPUTER & PRINTSERVICE

Enkel op afspraak

KNOCKAERT Jules

Leembergstraat 11 - 8377 ZUIENKERKE

Tel. & Fax 050/683.081 - GSM 0476/865.901

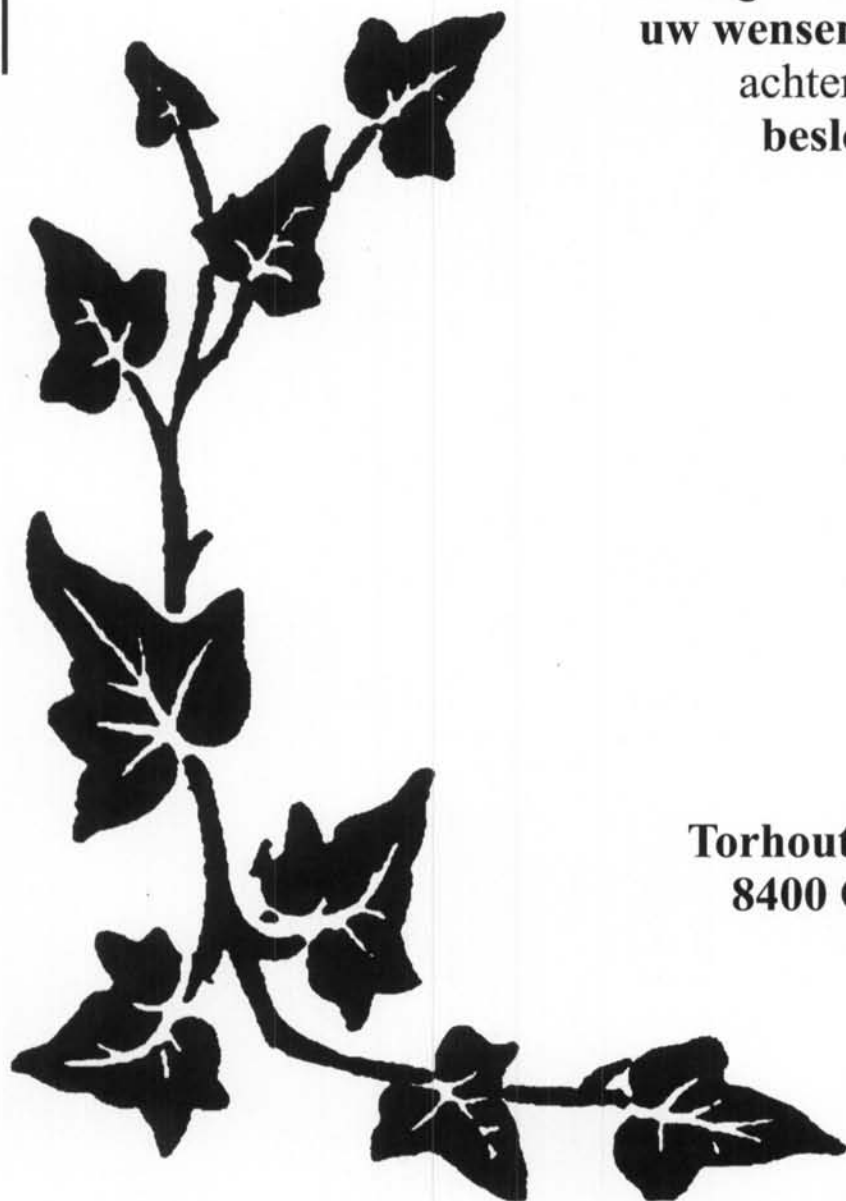
www.jk-services.be

E-mail : jk.services@telenet.be

Uitvaartverzorging - Funerarium

Jan Nuytten

Het **uitvaartkontra**kt
is de absolute **zekerheid**
dat uw begrafenis of crematie
zal uitgevoerd worden volgens
uw wensen en dat uw familie
achteraf **geen financiële**
beslommeringen heeft

Torhoutsesteenweg 88 (h)
8400 Oostende (Petit Paris)
tel. 059/80.15.53